разтуряше държава!

— И аз видях други книги, Грозде! Но в тях няма царски права.

Смилец и побърза с нея.

— И аз не търся такива чудотворства. ~~[illegible]~~ Но го не вярвам.

— Иди го, Смилеце!

— Покажи го.

— Кир Светославе!

Но Смилецовият глас се изгуби обаче. Болярите се отдалечиха от тая държава на Болдю. Той продължи.

— Светославе, да... Царските права ги няма в ръката му. Но той стои, защото е от Светославовци. Да забравим, царю, неговите [illegible] хора [illegible]. Царството е на него и живота [illegible]. Но, за-тичам, и ние сме замесени... Отвикни Светославе. Заповядай му, ако е нужно, [illegible], тогава не искаме да [illegible] против Светослава.

Смилец се намуси. ~~[illegible]~~

[illegible] кипи.

— Болдю, не безумствувай! Ти корона царска стига да я туриш върху не [illegible].

— Отца [illegible]! — извика Болдю: — ти ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] не ще ~~[illegible]~~ [illegible] и [illegible] тоя [illegible]?

[illegible] се [illegible] [illegible] от [illegible]. Той [illegible] [illegible] [illegible]:

— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] да стигна до [illegible], [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] му отворени [illegible].

4.